

Σε μεγάλο βαθμό δραματοποιημένο, αλλά ικανό να κρατήσει το ενδιαφέρον του θεατή επί μακρόν ψηλά, ομού και την αγωνία του, το Eye in the sky του Νοτιοαφρικανού Gavin Hood, θέτει μια σειρά από ηθικά ερωτήματα που έρχονται στο προσκήνιο στη διάρκεια των πολεμικών εμπλοκών.

Με τα εξωτερικά γυρίσματα στην πατρίδα του σκηνοθέτη, η υπόθεση εξελίσσεται στην Κένυα και έχει να κάνει με την πολυεθνική απόπειρα σύλληψης τριών σημαντικών στελεχών των τζιχαντιστών της Al-Shabaab, που δραστηριοποιείται στο ανατολικό κέρασ της Αφρικής.

Γρήγορα τα δεδομένα αλλάζουν και ο στόχος διαφοροποιείται. Η σύλληψη πρέπει να γίνει εξολοθρευση. Τα χρονικά περιθώρια αρχίζουν να πιέζουν ασφυκτικά, όσο και η νομιμοποίηση της κίνησης.

Ένα γαϊτανάκι από στρατιωτικούς, πολιτικούς, νομικούς επεξεργάζεται την διαφοροποίηση των δεδομένων και οι συγκρούσεις είναι αναπόφευκτες.

Το αγκάθι στην συγκεκριμένη περίπτωση, πέρα από την νομιμότητα της πράξης, που κάποια στιγμή διευθετείται, είναι ο υπολογισμός των παράπλευρων απωλειών.

Στο πρώτο μισό της δεύτερης δεκαετίας του 20ου αιώνα, ο πόλεμος δεν έχει τίποτα κοινό με τις συγκρούσεις της δεκαετίας του '70. Για να πλήξουν τον εχθρό π.χ. στην Ινδοκίνα, οι Αμερικανικές δυνάμεις έπρεπε να διακινδυνεύσουν το προσωπικό τους. Οι Η.Π.Α. έχασαν 2.251 αεροπλάνα και πολλοί από τους πιλότους των καταρριφθέντων Corsair, Starfighter, Phantom, «φιλοξενήθηκαν», όχι κάτω από τις καλύτερες συνθήκες στην φυλακή H a Lò, που οι συλληφθέντες πιλότοι μετονόμασαν σε «Χίλτον του Ανόι». Το συγκρότημα είχαν χτίσει οι Γάλλοι για να εξυπηρετήσει τις δικές τους αποικιοκρατικές ανάγκες και το αξιοποίησαν και οι Αναμίτες.

Το 2016, όλα αυτά είναι περιττά. Μη επανδρωμένα αεροσκάφη που ίπτανται στα 20.000 πόδια, κατευθύνονται από υπόγεια στην Χαβάη ή στη Νεβάδα, διευθύνονται από κοινά συμμαχικά επιτελεία και μπορούν να πλήξουν με ακρίβεια στόχους στην Αφρική, την ώρα που οι χειριστές τους δεν διατρέχουν κανένα κίνδυνο, πέρα από τις όποιες ηθικές τους αναστολές για τις παράπλευρες απώλειες.

Αυτό είναι και το κεντρικό θέμα της ταινίας. Οι δύσκολες αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν και οι οποίες σκοπό έχουν να περιορίσουν τα πτώματα, να χτυπήσουν μόνον του «κακούς» και να προφυλάξουν τους «καλούς». Κάπως, απλοποιημένη η άποψη αυτή, σε έναν πολύπλοκο κόσμο, που η διαμόρφωση των «καλών» και των «κακών» στην παγκόσμια σκακιέρα έχει σπουδαιότερο, ίσως, ρόλο, αλλά δεν παύει να αποτελεί κομβικό σημείο για όσους πρέπει να πάρουν τις αποφάσεις.

Helmi Mirza Barkhad Abdou Atcha Talaw